

krævedes nogle yderligere Bevillinger, naar man indsaa, at de paagældende Foranstaltninger var ganske i Samklang med, hvad Ministeriet i øvrigt har foretaget.

Efter de Udtalelser, der er faldet her i Salen saavel fra Venstres Ordfører (J. Pedersen) som fra det ærede kongevalgte Medlem, der talte paa Regeringspartiets Vegne (Trier), maa det jo nu betragtes som givet, at vort Forslag ikke kan vedtages. Det vil blive forkastet ved Afstemningen. Da dette vil blive Tilfældet, tillader jeg mig paa Forslagsstillernes Vegne at foreslaa, at Tinget fremsætter en Udtalelse, med hvilken det gaar over til Dagsordenen. Jeg skal tillade mig at oplæse denne Udtalelse:

Idet Tinget opfordrer Regeringen til at sætte al mulig Kraft ind paa at afhjælpe de tilstedeværende Mangler ved vort Forsvar og særlig:

- 1) forøge Hærens Styrke, navnlig gennem Indkaldelse af Frinumre fra de senere Aargange, samt udvide Antallet af uddannede Befalingsmænd,
- 2) forøge Beholdningerne af Skydevaaben, Ammunition og Materiel i størst muligt Omfang, navnlig ogsaa gennem Benyttelse af den private Industri,
- 3) forbedre og fuldstændiggøre de til Støtte for Forsvaret bestemte fortifikatoriske Anlæg,

gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Formanden: Der er altsaa stillet følgende Forslag om en motiveret Dagsorden:

„Idet Tinget opfordrer Regeringen til at sætte al mulig Kraft ind paa at afhjælpe de tilstedeværende Mangler ved vort Forsvar og særlig:

- 1) forøge Hærens Styrke, navnlig gennem Indkaldelse af Frinumre fra de senere Aargange, samt udvide Antallet af uddannede Befalingsmænd,
- 2) forøge Beholdningerne af Skydevaaben, Ammunition og Materiel i størst muligt Omfang, navnlig ogsaa gennem Benyttelsen af den private Industri,
- 3) forbedre og fuldstændiggøre de til Støtte for Forsvaret bestemte fortifikatoriske Anlæg,

gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Det er om denne foreslaaede motiverede Dagsorden, at Forhandlingen nu vil dreje sig.

Forsvarsministeren (P. Munch): Den ærede Ordfører for Højre hævdede, at det Skridt, Højre havde foretaget ved Forslaget om denne Kommission, var vel overvejet og vel gennemtænkt. Efter at have hørt den ærede Ordførers sidste Udtalelser maa jeg rigtignok sige, at jeg føler mig endnu mere overbevist, end jeg paa Forhaand var, om, at dette ikke har været Tilfældet. Det forekommer mig, at det ærede Parti ved sit Forslag er kommet ind i et Spor, hvis Rækkevidde det ikke har gennemtænkt, og dette fremgaar noksom af det Forslag til Dagsorden, som det ærede Medlem nu stillede. Det ærede Medlem sagde, at han anerkendte, at man maatte bygge paa Forsvarslovene af 1909, men indenfor den givne Ramme kunde der foretages adskiligt. Fra vor Side har vi erkendt, at indenfor den givne Ramme er vi villige til og føler os forpligtede til at gøre, hvad der naturligt kan gøres for at bøde paa Manglerne og anvende indhøstede Erfaringer, og dette Standpunkt har indtil dette Øjeblik fundet Billigelse hos alle Rigsdagens Partier, for saa vidt som der ikke fra nogen Side er rejst nogen Indvending derimod. Men vi har tillige betonet, at Forhandlinger og Overvejelser om, hvad der skulde foretages indenfor disse Rammer, maatte foregaa mellem Regeringen og Rigsdagen og maatte foregaa under fortrolige Former, saa at man gennemdrøftede Sagerne og blev enig om, hvad der kunde være Tale om at faa gennemført, og ikke paa den Vis, at et Parti kastede Krav og Fordringer frem her i Salen, som er egnede til at rejse Strid om disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem vendte tilbage til Kravet om en parlamentarisk Kommission og Kravet om en Krigsforsyningskommission. Hvad denne sidste angaar, gentog han i det væsentlige, hvad han havde sagt tidligere, og jeg kan derfor ogsaa nøjes med at henviser til, at den Opgave, en saadan Kommission kunde have, nemlig at fæstne og udvide Samarbejdet med den private Industri, er taget op af de Myndigheder, der har den fornødne og den størst mulige Indsigt paa dette Omraade, og der har, som alle Forhold ligger i Danmark, ikke været praktisk Grund til at gaa videre. Det ærede Medlem sagde dernæst, at den parlamentariske Kommission skulde arbejde i Samklang med Ministeriet og i Forstaaelse med Ministeriet. Intet Medlem kan være blind for, at kom der først en saadan Kommission, og der derpaa indenfor denne opstod Stridigheder om adskillige